

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP. A debreczeni függetlenségi párt közlönye.

Megjelen hetenkint ötöször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán külföldre. Egy évre 10 ft. Negyed évre 5 ft 50 kr.

Hirdetési díj: Öt napos hirdetés 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint a múltéknál több tetsző hirdetésnek, alku szerinti a legolcsóbb árért.

...dik az emberek nyakán, s folytonosan... Hirdetés. Szerencsém értesíteni a n. é. ... Szabó József, szerkesztő és kiadótlajdonos.

Pártjaink.

II. Debreczen, június 28. A kormánypart vezetői, hogy a kormánypartot összetartsák, s pártjuk névleg tagjainak a pártból kilépését...

Hallott-e valaki olyat, vagy a törvény nem nyújt arra bizonyosságot, hogy egy megelégedett nép jó kormányt ellen felháradt volna? Hanem igenis számos példa van arra, hogy a nép nemcsak az olyan kormányfőket, hanem még az olyan koronásfőket is elűzte, kik a népet csupán csak önző céljaikra használták fel...

A függetlenségi párt nem óhajta a forradalmat, békés úton akarja Magyarországot önállóságra, függetlenségéig visszazavarni, de ha mégis a forradalom lenne a végül menedék, azt nem a nép, hanem a kormányunk és annak pártja teremti meg.

Soha sem mondta azt a függetlenségi párt, hogy neki nem kell az uralkodó, sőt arról van meggyőződve, hogy ha a magyar kormány annyira ragaszkodik az alkotmányhoz mint az uralkodó, Magyarország boldog és — a mennyire a personalió unió megengedi, független állam lehetne.

Elmult azon idő, mikor az igazságos Mátyas király áruházban népe között végül személyesen győződött meg alatlalóinak panaszairól; most kormányfőink szüntelen Bécsebe futkosnak, s tanácsadásuknál előterjesztéseiknél nem az ország sorsa, hanem saját személyüknek biztosítása a mérvadó, tehát a mi rossz történet, annak egyáltalán nem az uralkodó, hanem a tanácsadó kormányfőink az okai.

Hogy mi határozottan azt kívánjuk, hogy mi határozottan azt kívánjuk, hogy mi határozottan azt kívánjuk, hogy mi határozottan azt kívánjuk...

A "DEBRECZEN" TÁRCZAJA.

Egy aranyat tojó tyúk.

— Nem mese. — Irtá: Udvardy S. E legújabb, hosszú és simánok tőlnék egyik délutánján ketten valánk szobámban barátommal. Beszélgetés közben ránt esteledt. Regényes homálynak szürke takarója nehézséget kórtunk mindenre; nyelrűnkre pedig a lassúság. Már csak időközönként váltottunk im mel-ammal egy pár szót; s egy-egy szó után mindig nagyobb lett a pauza.

hogy az uralkodó az év egy részét egész udvarával együtt Magyarországon töltse, ehhez törvényes jogunk van, annyival is inkább, mert az udvartartás költségeinek felét mi fizetjük, de ez épen nem az ellenzési szándékot, hanem határozottan annak ellenkezőjét jelenti.

Gyanúsítottak a függetlenségi párt, hogy kommunisztikus eszméket táplál és arra törekszik, indoklatik pedig ez avval, hogy a függetlenségi párt a választók alsóbb osztályából alakult meg.

A szavazási jog bizonyos kvalifikatiohoz van kötve, tehát minden szavazó polgárnak kell vagy szellemi, vagy anyagi vagyonának lenni. Hogy bármelyik függetlenségi polgárnak is volna keleve vagyontól olyanokkal felosztani, kik vagyontuk már az előtt könnyelműen pazarolták el, azt józanon nem lehet el semki, s hogy a vagyontalan szavazók, melyik párttal vannak többen, azt könnyű kitalálni. Az a ki vagyonát szorgalmas munkájával keresi meg azt, nem óhajta osztályra bocsájtani senki kedvéért, a függetlenségi választók pedig ilyenekből állanak.

Azaz gyanúsítottik végre a függetlenségi párt, mikép pártja győzedelmét azért óhajtja, hogy ne kelljen a dót fizetnie. Igen furcsa, valahányszor szabad-elvű emberrel találkoznak, mindig káromolni halljuk a kormányt a folytonos adófelemelésért, holott a szabadelvű párti embernek békén kellene tűnni, ha nyuzak is, mert hiszen az ő támogatásával tartja fenn magát a kormány, és még is a függetlenségi párt gyanúsítottik békétlenséggel.

A függetlenségi párt tudatával bír annak, hogyha államot akarunk fenntartani, akkor adót kell fizetni, csak hogy a függetlenségi párt azt mondja: fizessünk magunknak és ne az osztrákoknak; a függetlenségi párt azt mondja, hogyha az ország által fizetett adó bentmaradt az országban, az ipar kereskedelem, gazdaságat felviráztat, s boldog lesz az ország, ha pedig kiviszik mint most, ipar, kereskedelem, gazdaságat a végéig járja, mint most, és okvetlen semmivé lesz.

Magyarországnak koronájáváiból, s az évenként folytonosan feljebb feljebb csigázott adóiból Magyarország ipara, kereskedelme és gazdasága emelésére egyetlen egy krajczár sem jut, azt a közös kiadások emésztik fel, míg nekünk csak a deficit jut osztályrésül.

Hogy a függetlenségi párt nem örömet tűri ilyen körülmények közt a folytonos adóemelését, azt hazafisásgától el is várjuk. Hogy a függetlenségi pártnak határozott célja és akarata, hogy a minden vagyonukat elnyelő közösgyűjtő megemelte hazánkat, hogy ennél fogva az adott Magyarország és nem Ausztria részére akarjuk fizetni, nem tagadjuk, sőt nyíltan bevalljuk. Hát az a szabadelvű kormánypart miért nem vállalja be, hogy

neki Magyarország semmi, hogy a kétfejt sas gyomrába akarja temetni mind azt, mi egy nemzetet, egy országot boldoggá, önállóvá tethető?

El fog jönni az idő, és nem sokára, midőn Debreczen város gazdaközönsége, kereskedője, iparosa minden ijáztatgát, gyanúsított daczára is a függetlenségi pártot fog csatlakozni, mert naponként többen többen gyűződnék meg arról, hogy a kormánypart nem Rómába, hanem egyenesen Bécsebe akarja vezetni Magyarországot.

— Miniszterválaság. Az osztrák hiv. lap tegnap közlé, hogy Streinay, Hurst, Korb és Kriegerau miniszterek saját körlemző állásfoglalást felemlenek és dr. Dunajevsky pénzügyminiszteré. Kremer kereskedelmi miniszteré, Szeit báró igazságügyi miniszteré és Welserheim gróf honvédelmi miniszteré nevezteük ki.

— Uj adó. A hadmentességi díjról szóló törvények végrehajtása iránt a pénzügyminiszter körrendeletet intézett az illető hatóságokhoz, kijelentve, miszerint határozott kívánsgok, hogy a mult évre járó hadmentességi díj kivétele folyó évi augusztus hó 10-ig mindentűt befejeztessék.

A háború küszöbén. Még el sem omlott a konferencia, a görögök — a terület nagyobbodás kilátásában — oly kihívólag viselik magukat, hogy törökök és görögök közt a confusio veszélye többé el nem hártatható. Athéni jelentések szerint Actiában már véres összenyúlások történtek a görögök és mohamedánok közt.

Thesszáliában és Epirusban úgy áll a dolog, hogy a konferencia eredményének kihirdetése után az ottani görögök azonnal fel fognak lázadni a „török iga lerázása“ végett.

A konferencia eredménye. A berlini konferencia szerdán fogja utolsó ülését tartani. Mi lett az eredménye a tanácskozásonak? Háború. Az immár érdemileg befejezett konferencia egyik legvégsőbb következménye az albán montenegrói és bolgár-rundéi kérdés fölszűrés hozása.

A bolgár kormány híhetetlen az angol és az orosz kabinet közreműködésére pánszéki segítségül támogatja. Kelt Ruméliában az összeküldés csak alkalmas pillanatra vár, hogy egész hatalmát latbavesse a két tartomány egyesítésére.

Tényleges komplikációktól lehet tartani a porta ezekkel szemben meg is tesszi a szükséges ókészküldeteket, folyton új hadseregökkel saapírítván a balkáni fellegúton első sorokait, melyek számát mintegy száz ezer főre rug ez idő szerint.

nyeké volt. — Nem lesz ott nyugalom ezután sem. De a míg eddig az uralkodó elemek nem lépezték veszélyt Európá békéjére, a most hatalomra kerülő törsek mint Oroszország suttelési állandó veszélyt alkotnak a nemzetközi béke és sulyegyen.

— Ritka természeti tűnemény. A szarvasi tanyákori kedden sajátságos tűnemény rémítette meg a népet. Csodás, kissé boros idő volt, midőn egyszerre az északi oldalon egy nem nagy, de sötét felhő mutatkozott, mely mint egy szak fűgűtt lefelé a lasan a földre ereszkedett. Amint leért Kriak Samuel tanyájának fordult, annak felélt felsodorta lecsapda, majd egy szénaboglyát vet fel s azt is elvitte. Azán lassan ismét felemelkedett és eltűnt. A forgatag egy százat malom szűzességi volt.

— Az érmelléki szőlők pusztulása. Péter, június 26. Már körülbelül egy hónapja, hogy szőlőhegyünkön a filoxera irtás megkezdve lett, — Cserháti Sándor miniszteri biztos, majd az ő elítváása után Szabadi J. debreczeni gazdasági intézeti tanár vezetése alatt.

— Az irtási mívellet székének kétféle képen történik, egyik módja az, hogy decemterményi darab léceket mintegy 8 óráig áztatnak a székénegben, s miután a fenyő lecsapdarabok tele szitáltak magukat a folyadékból, a szőlőtőkék közé ázott arasznyi mély lyukakat barmatik; a másik módja az, hogy a székét frókálják, melyek belől úresk a székét készíthető és nyitható lyukakkal bírnak, bocsájtják a székénegbe a töké törére, 2—10 grammmal számítván egy egy tökére. Mindezen mozdulatok azonban fájdalom, csak inkább kísérletek, melyek halasztják ugyan a halált, de a végelpusztulástól meg nem menthetik a szőlőket.

— Az első magyar szépirodalmi kiadásulát. Budapestben a napokban egy társaság állott össze, mely a magyar szépirodalmi munkák kiadásával akar foglalkozni s így gondja emelni a magyar szép irodalmat. Az előleges szétalkotott programja, a publikumot részvétnyek aláírására szólítja föl.

— Tamási T-gnap este kezdte meg rendezésereplését Nyiregyházaán. Miklósi szántársulatánál Falu rosszában. Összesen négyszor fog fellépni s az igazgató e nyúlt előadásra külön bérletet nyújt. Tamási erénytel enek előzőr Nyiregyházaán.

A fővárosból. — Petőfi keziratait tegnap délután tekintették meg a Petőfi-társaság kiküldöttjei a múzeumban, melynek Petőfi István a becses ereklyéket hagyományozta. Jelen voltak még Majláth Béla, Csontos János és Hermann Ottó. A műtgye két óráig igénybe vett megismerésénél meggyőződtek az illetők, hogy az egész gyűjteményben csak a magánlevek innesenek még ingedve a ezek köztbecsítésre jelenleg alig eandhető meg, mivel előszemlelyekről szólnak. A versgyűjteményben, különösen az 1848-kiban, sok olyan van ugyan, melyről később lehet eldönteni, vajon voltak-e közölve? Néhány verset a csinosan irt füzetek nagy gondal, soronként, sőt itt-ott betűnkint törölték ki, úgy, hogy teljesen olvashatlanok. Jócai Mór s Lanka Gusztáv néhány régi levél olvasáskor régi emlékeiket beszélték el, melyek több tekintetben fontosak. — Így pl. Luthy Lajos egy e gyűjteményben foglalt alig érthető levele érdekessé lett azon megjegyzés által, hogy Luthy azt, mint Bathányi tükára, 1843. március 16-án írta, hogy a furdalmi Petőfi lecsendesítés és áradók barátságától, — holott pár nap múlva keményen összetűttek.

— Az asztalos segédek strikeja rendes menében folyik le, tegnap ugyan a tomeg várya várta már a benyújtott felelkezési kérvényükre leérkező miniszteri leiratot, s a tömeg türelmem való felhívására és megnyugtására Kupa sőt intézett hozzájuk és szép reményekkel kecsgette őket. Tegnap a bizottság 248 munkásnak 115 frotot osztott ki az esz-

sonlitanám magamat, a ki addig ropked a tűz körül, míg a láng martaléka lesz. De én meg meggondoltanabbul cselekedtem: felhasználva a mozgó modell időközönkénti kúlembek jöttét, mint Prometheus az isteni szikrát az égből, leloptam én is — ezerumam helyéül — a mennyi arcvonásokat rajnszomszembem. És a kopja szerencsétlenségemre dlethetm sikerült. Olajat szerettem vele az ég tűzhöz. Inkább fizettem volna ki sörömet s hagytam volna a bajképet a falpénel. No de bűnhődtem is axtán Prometheus-ként. Tűndérem eltem röpit-ték ugyan, nem szárnyai, hanem a vasútkerekrei; de ott maradt képmása felül kabátom zsebébe helyeztet rajnszomszembem épen a sivem fölöt, s nyomta szagotgatta azt mint Prometheus máját a keselyű. Így szerettem magunkat azasom alatt egy egészséges náha helyett tanultunk kint; no de ez is egészségenre vált.

— A fogalmazást, mint az előlvasást illetőleg semmit érő volt. Temp'omunk renovársának tervezője kissé elszámoita magát, mert a mint kiittnik, jóval több tégla és mész szükségeltetik a költségvetésben előirótnál, hanem ezen nem esndelkozhami, mert olyan falrészeket is újítani kellett, melyek meghagyandóknak voltak jelölve. Böven kárhozója e költségvetéletet templomunk külalakjának most már némiig kivethető nagyszerűsége.

— El nem képzélhetni, mit akar az építetű bizottság a templomot környező, különösbbeben pedig a felszathoz nagyon közel eső törött águ, idomalan növéss, korhadat vén ákáozfakkal? Bármily gond mellett is bajos leend azok a falak bevakolása után egy vágtatni ki, hogy kárt ne tegyenek az épületben; megtartani pedig mindeniket már csak azért is nem kellene, mert tölték a templomot csak 10—12 lépényi távolságból is megtekinteni nem lehet.

— Olaszország nagyobb városaiban népgyűlésekben kövessék az általános választási jog behozatalát. — A konferencia Lorrász, Mezzavot és Janinát is Görögországnak ílelte oda. A török pedig azt mondja erre: „ne nyuj hozzá!“ — Az albán lga erősítést kért, még pedig Dibrámba 3000, Tiranan, Elbasan és Kávalába 2000 embert. Az albánok a montenegróiakat pisztolylövésekkel akadályozták meg Voyna alban területen a terms behozásában.

Irodalom és művészet. — Az első magyar szépirodalmi kiadásulát. Budapestben a napokban egy társaság állott össze, mely a magyar szépirodalmi munkák kiadásával akar foglalkozni s így gondja emelni a magyar szép irodalmat. Az előleges szétalkotott programja, a publikumot részvétnyek aláírására szólítja föl.

— Tamási T-gnap este kezdte meg rendezésereplését Nyiregyházaán. Miklósi szántársulatánál Falu rosszában. Összesen négyszor fog fellépni s az igazgató e nyúlt előadásra külön bérletet nyújt. Tamási erénytel enek előzőr Nyiregyházaán.

A fővárosból. — Petőfi keziratait tegnap délután tekintették meg a Petőfi-társaság kiküldöttjei a múzeumban, melynek Petőfi István a becses ereklyéket hagyományozta. Jelen voltak még Majláth Béla, Csontos János és Hermann Ottó. A műtgye két óráig igénybe vett megismerésénél meggyőződtek az illetők, hogy az egész gyűjteményben csak a magánlevek innesenek még ingedve a ezek köztbecsítésre jelenleg alig eandhető meg, mivel előszemlelyekről szólnak. A versgyűjteményben, különösen az 1848-kiban, sok olyan van ugyan, melyről később lehet eldönteni, vajon voltak-e közölve? Néhány verset a csinosan irt füzetek nagy gondal, soronként, sőt itt-ott betűnkint törölték ki, úgy, hogy teljesen olvashatlanok. Jócai Mór s Lanka Gusztáv néhány régi levél olvasáskor régi emlékeiket beszélték el, melyek több tekintetben fontosak. — Így pl. Luthy Lajos egy e gyűjteményben foglalt alig érthető levele érdekessé lett azon megjegyzés által, hogy Luthy azt, mint Bathányi tükára, 1843. március 16-án írta, hogy a furdalmi Petőfi lecsendesítés és áradók barátságától, — holott pár nap múlva keményen összetűttek.

— Az asztalos segédek strikeja rendes menében folyik le, tegnap ugyan a tomeg várya várta már a benyújtott felelkezési kérvényükre leérkező miniszteri leiratot, s a tömeg türelmem való felhívására és megnyugtására Kupa sőt intézett hozzájuk és szép reményekkel kecsgette őket. Tegnap a bizottság 248 munkásnak 115 frotot osztott ki az esz-

sonlitanám magamat, a ki addig ropked a tűz körül, míg a láng martaléka lesz. De én meg meggondoltanabbul cselekedtem: felhasználva a mozgó modell időközönkénti kúlembek jöttét, mint Prometheus az isteni szikrát az égből, leloptam én is — ezerumam helyéül — a mennyi arcvonásokat rajnszomszembem. És a kopja szerencsétlenségemre dlethetm sikerült. Olajat szerettem vele az ég tűzhöz. Inkább fizettem volna ki sörömet s hagytam volna a bajképet a falpénel. No de bűnhődtem is axtán Prometheus-ként. Tűndérem eltem röpit-ték ugyan, nem szárnyai, hanem a vasútkerekerei; de ott maradt képmása felül kabátom zsebébe helyeztet rajnszomszembem épen a sivem fölöt, s nyomta szagotgatta azt mint Prometheus máját a keselyű. Így szerettem magunkat azasom alatt egy egészséges náha helyett tanultunk kint; no de ez is egészségenre vált.

— A fogalmazást, mint az előlvasást illetőleg semmit érő volt. Temp'omunk renovársának tervezője kissé elszámoita magát, mert a mint kiittnik, jóval több tégla és mész szükségeltetik a költségvetésben előirótnál, hanem ezen nem esndelkozhami, mert olyan falrészeket is újítani kellett, melyek meghagyandóknak voltak jelölve. Böven kárhozója e költségvetéletet templomunk külalakjának most már némiig kivethető nagyszerűsége.

— El nem képzélhetni, mit akar az építetű bizottság a templomot környező, különösbbeben pedig a felszathoz nagyon közel eső törött águ, idomalan növéss, korhadat vén ákáozfakkal? Bármily gond mellett is bajos leend azok a falak bevakolása után egy vágtatni ki, hogy kárt ne tegyenek az épületben; megtartani pedig mindeniket már csak azért is nem kellene, mert tölték a templomot csak 10—12 lépényi távolságból is megtekinteni nem lehet.

— Olaszország nagyobb városaiban népgyűlésekben kövessék az általános választási jog behozatalát. — A konferencia Lorrász, Mezzavot és Janinát is Görögországnak ílelte oda. A török pedig azt mondja erre: „ne nyuj hozzá!“ — Az albán lga erősítést kért, még pedig Dibrámba 3000, Tiranan, Elbasan és Kávalába 2000 embert. Az albánok a montenegróiakat pisztolylövésekkel akadályozták meg Voyna alban területen a terms behozásában.

Irodalom és művészet. — Az első magyar szépirodalmi kiadásulát. Budapestben a napokban egy társaság állott össze, mely a magyar szépirodalmi munkák kiadásával akar foglalkozni s így gondja emelni a magyar szép irodalmat. Az előleges szétalkotott programja, a publikumot részvétnyek aláírására szólítja föl.

— Tamási T-gnap este kezdte meg rendezésereplését Nyiregyházaán. Miklósi szántársulatánál Falu rosszában. Összesen négyszor fog fellépni s az igazgató e nyúlt előadásra külön bérletet nyújt. Tamási erénytel enek előzőr Nyiregyházaán.

A fővárosból. — Petőfi keziratait tegnap délután tekintették meg a Petőfi-társaság kiküldöttjei a múzeumban, melynek Petőfi István a becses ereklyéket hagyományozta. Jelen voltak még Majláth Béla, Csontos János és Hermann Ottó. A műtgye két óráig igénybe vett megismerésénél meggyőződtek az illetők, hogy az egész gyűjteményben csak a magánlevek innesenek még ingedve a ezek köztbecsítésre jelenleg alig eandhető meg, mivel előszemlelyekről szólnak. A versgyűjteményben, különösen az 1848-kiban, sok olyan van ugyan, melyről később lehet eldönteni, vajon voltak-e közölve? Néhány verset a csinosan irt füzetek nagy gondal, soronként, sőt itt-ott betűnkint törölték ki, úgy, hogy teljesen olvashatlanok. Jócai Mór s Lanka Gusztáv néhány régi levél olvasáskor régi emlékeiket beszélték el, melyek több tekintetben fontosak. — Így pl. Luthy Lajos egy e gyűjteményben foglalt alig érthető levele érdekessé lett azon megjegyzés által, hogy Luthy azt, mint Bathányi tükára, 1843. március 16-án írta, hogy a furdalmi Petőfi lecsendesítés és áradók barátságától, — holott pár nap múlva keményen összetűttek.

— Az asztalos segédek strikeja rendes menében folyik le, tegnap ugyan a tomeg várya várta már a benyújtott felelkezési kérvényükre leérkező miniszteri leiratot, s a tömeg türelmem való felhívására és megnyugtására Kupa sőt intézett hozzájuk és szép reményekkel kecsgette őket. Tegnap a bizottság 248 munkásnak 115 frotot osztott ki az esz-

sonlitanám magamat, a ki addig ropked a tűz körül, míg a láng martaléka lesz. De én meg meggondoltanabbul cselekedtem: felhasználva a mozgó modell időközönkénti kúlembek jöttét, mint Prometheus az isteni szikrát az égből, leloptam én is — ezerumam helyéül — a mennyi arcvonásokat rajnszomszembem. És a kopja szerencsétlenségemre dlethetm sikerült. Olajat szerettem vele az ég tűzhöz. Inkább fizettem volna ki sörömet s hagytam volna a bajképet a falpénel. No de bűnhődtem is axtán Prometheus-ként. Tűndérem eltem röpit-ték ugyan, nem szárnyai, hanem a vasútkerekerei; de ott maradt képmása felül kabátom zsebébe helyeztet rajnszomszembem épen a sivem fölöt, s nyomta szagotgatta azt mint Prometheus máját a keselyű. Így szerettem magunkat azasom alatt egy egészséges náha helyett tanultunk kint; no de ez is egészségenre vált.

— A fogalmazást, mint az előlvasást illetőleg semmit érő volt. Temp'omunk renovársának tervezője kissé elszámoita magát, mert a mint kiittnik, jóval több tégla és mész szükségeltetik a költségvetésben előirótnál, hanem ezen nem esndelkozhami, mert olyan falrészeket is újítani kellett, melyek meghagyandóknak voltak jelölve. Böven kárhozója e költségvetéletet templomunk külalakjának most már némiig kivethető nagyszerűsége.

— El nem képzélhetni, mit akar az építetű bizottság a templomot környező, különösbbeben pedig a felszathoz nagyon közel eső törött águ, idomalan növéss, korhadat vén ákáozfakkal? Bármily gond mellett is bajos leend azok a falak bevakolása után egy vágtatni ki, hogy kárt ne tegyenek az épületben; megtartani pedig mindeniket már csak azért is nem kellene, mert tölték a templomot csak 10—12 lépényi távolságból is megtekinteni nem lehet.

